

Sygn. akt XIII U 2231/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia del. Anna Przesmycka
------------------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym sprawy R. R.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z udziałem Związku Zawodowego (...)

o prawo do emerytury policyjnej

na skutek odwołania R. R.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z dnia 29 maja 2019 r. nr (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. R. prawo do emerytury policyjnej od 1 kwietnia 2019 roku.
2. Zasądza od Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. na rzecz R. R. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: XIII U 2231/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 maja 2019 roku nr (...) Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Administracji, na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 roku, poz. 288 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku z 12 kwietnia 2019 roku – przesłanego do Dyrektora zer 17 kwietnia 2019 roku, odmówił R. R. prawa do policyjnej emerytury. W uzasadnieniu organ emerytalno-rentowy podniósł, że zgodnie z zaświadczeniem z 14 maja 2019 roku o przebiegu służby w Służbie Celnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, wydanym przez Izbę Administracji Skarbowej we W., R. R. posiada 4 lata, 1 miesiąc i 6 dni zamiast wymaganych co najmniej 5 lat przy wykonywaniu zadań określonych odpowiednio w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z 24 lipca 1999 roku o Służbie Celnej lub w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej lub w Służbie Celno-Skarbowej. (decyzja ZER – k. 10 a.r.)

R. R., składając odwołanie od powyższej decyzji i zaskarżając ją w całości, wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do świadczenia emerytalnego oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zdaniem odwołującej organ zaniechał poczynienia ustaleń faktycznych i sprawdzenia istotnych okoliczności sprawy, bazując jedynie na zaświadczeniu wystawionym przez pracodawcę odwołującej, z którego nie wynikało na jakiej podstawie faktycznej i prawnej, a także na podstawie jakich dokumentów pracodawca w sposób całkowicie arbitralny uznał, że odwołująca wykonywała obowiązki policyjne jedynie w okresach od 1 sierpnia 2000 roku do 6 czerwca 2004 roku oraz od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku. Odwołująca wskazała, że już 2 sierpnia 1993 roku została przyjęta do Urzędu Celnego w W., Posterunek Celny w M. – Przejście Graniczne, na stanowisko młodszego kontrolera celnego. Natomiast 7 czerwca 2004 roku Naczelnik Urzędu Celnego w W. wyznaczył odwołującą miejsce pełnienia służby w Referacie Podatku Akcyzowego Urzędu Celnego w W. i realizowała zadania związane z rozpoznawaniem i wykrywaniem, przestępstw i wykroczeń skarbowych. W ocenie odwołującej zatem, zaświadczenie z 14 maja 2019 roku o przebiegu służby w Służbie Celnej wydanym przez Izbę Administracji Skarbowej we W. nie oddaje rzeczywistego stanu faktycznego i prawnego. Nie zbadano dokładnie okresu służby odwołującej pod kątem pełnienia tzw. „zadań policyjnych”, w tym nie zebrano i nie poddano analizie pełnej dokumentacji dotyczącej przebiegu służby odwołującej, dotyczącej realnych czynności które wykonywała. Realizując swoje obowiązki, dokonywała ustaleń, które były następnie podstawą do wszczęcia postępowań karno-skarbowych, ponieważ ten etap weryfikacji postępowania podatników stanowił podstawę do podjęcia przez inne komórki organizacyjne urzędu decyzji o ukaraniu sprawców ujawnionych przestępstw czy wykroczeń skarbowych. Natomiast sam fakt, że dalsze czynności dotyczące ujawnionych przez odwołującą wykroczeń i przestępstw skarbowych, były wykonywane już przez inną właściwą komórkę organizacyjną, nie może dyskwalifikować faktu wykonywania przez odwołującą zadań policyjnych. W ocenie odwołującej w zaświadczeniu wydanym przez Izbę Administracji Skarbowej we W. należało zaliczyć okres wykonywania zadań policyjnych od 15 września 1999 roku, czyli od dnia wejścia w życie ustawy o Służbie Celnej z 1999 roku, nie zaś od dnia otrzymania aktu mianowania. (odwołanie – k. 3-9v. a.s.)

Dyrektor ZER, odpowiadając na ww. odwołanie, podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji i wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ wskazał, że w aktualnym stanie prawnym nie ma podstaw do indywidualnego ustalania przy obliczaniu wysługi, jako okresu służby okresu przed otrzymaniem aktu mianowania. Wszystkie okresy ubezpieczenia, które odwołująca posiada przed dniem mianowania do Służby Celnej, tj. przed 1 czerwca 2000 roku, nie mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu wysokości emerytury policyjnej. Artykuł 12 ust. 2 ustawy zaopatrzeniowej posługuje się pojęciem „posiadania stażu służby” co najmniej 5 lat przy wykonywaniu zadań określonych w tym przepisie bądź służby Celno-Skarbowej. Przez staż służby zdaniem organu należy rozumieć okres, w którym funkcjonariusz pełnił służbę w ramach administracyjnoprawnego stosunku służby – na podstawie mianowania. Dlatego też staż służby należy obliczać od dnia mianowania funkcjonariusza do służby. (odpowiedź na odwołanie – k. 24-26 a.s.)

W toku sprawy odwołująca ustanowiła profesjonalnego pełnomocnika do reprezentowania jej w niniejszej sprawie. Pełnomocnik ten poparł odwołanie. (pełnomocnictwo – k. 89 a.s.; stanowisko pełnomocnika odwołującej – k. 138 a.s.)

Do niniejszej sprawy przyłączyła się organizacja związkowa: **Związek Zawodowy (...)**.

(uchwała Związku Zawodowego (...) w sprawie przyłączenia się do sprawy – k. 90 a.s.; zgoda odwołującej na przyłączenie się ww. związku do sprawy – k. 91 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. R. 29 lipca 1993 roku zawarła z Urzędem Celnym we W. Posterunek w M. umowę o pracę na czas określony do 1 listopada 1993 roku, na podstawie, której zobowiązała się do pełnienia czynności młodszego kontrolera celnego. Zgodnie z umową o pracę odwołująca przystąpiła do służby 2 sierpnia 1993 roku.

(dowód: umowa o pracę – k. 1 część B a/o)

Następnie 26 października 1993 roku odwołująca zawarła z Urzędem Celnym we W. Posterunek w M. umowę o pracę na czas określony do 1 sierpnia 1996 roku na podstawie, której zobowiązała się do pełnienia czynności młodszego kontrolera celnego.

(dowód: umowa o pracę – k. 14 część B a/o)

Kolejno odwołująca 30 lipca 1996 roku zawarła z Urzędem Celnym we W. Posterunek w M. umowę o pracę na czas nieokreślony na podstawie, której zobowiązała się do pełnienia czynności o kontrolera celnego.

(dowód: umowa o pracę – k. 39 część B a/o)

Od 1 sierpnia 2000, na podstawie aktu mianowania z 20 czerwca 2000 roku, odwołująca została mianowana do służby stałej w Urzędzie Celnym we W. na stanowisko kontrolera celnego i nadano odwołującej stopień służbowy młodszego dyspozytora celnego.

(dowód: akt mianowania z 20 czerwca 2000 roku – k. 64 część B a/o)

Odwołująca od 2 sierpnia 1993 roku do 6 lipca 2004 roku była zatrudniona w Urzędzie Celnym we W. Posterunek Celny w M. przy Przejściu Granicznym w G..

(dowód: zeznania odwołującej – k. 110v. a.s.)

Natomiast od 7 czerwca 2004 roku do 31 maja 2017 roku odwołująca została wyznaczona do pełnienia służby w Urzędzie Celnym w W.. Początkowo odwołująca została skierowana do pełnienia służby w referacie szczególnego nadzoru podatkowego, ale z uwagi na braki kadrowe odwołującą wyznaczono do pełnienia służby w referacie akcyzy. Nazwa tego referatu uległa zmianie na referat podatku akcyzowego i podatku od gier. Ostatnim miejscem pracy odwołującej był referat akcyzy na stanowisku starszego kontrolera.

(dowód: zeznania odwołującej – k. 110v. a.s.)

Od 2 sierpnia 1993 roku do 6 lipca 2004 roku i od 7 czerwca 2004 roku do 31 maja 2017 roku odwołującą obowiązywał zakres czynności **kontrolera celnego i starszego kontrolera** wynikający z kart zakresu obowiązków i uprawnień z 1 października 1993 roku, z 17 października 2003 roku, z 5 września 2002 roku, z 7 czerwca 2004 roku, z 21 grudnia 2009 roku, z 8 marca 2011 roku, z 12 sierpnia 2015 roku. Na tej podstawie odwołująca wykonywała czynności związane m.in. ze zwalczaniem i ściganiem przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym kodeksem karnym skarbowym; zawiadamiała komórkę dochodzeniowo-śledczej o ujawnionych przestępstwach i wykroczeniach karnych skarbowych, o ujawnionych przestępstwach i wykroczeniach w tym zakresie określonym w przepisach odrębnych oraz przekazywanie do tej komórki zebranego w tym zakresie materiału dowodowego; zawiadamiała komórkę organizacyjno-śledczej o ujawnionych przestępstwach i wykroczeniach karnych skarbowych, o ujawnionych przestępstwach i wykroczeniach w zakresie określonym w przepisach odrębnych oraz przekazywanie do tej komórki zebranego w tym zakresie materiału dowodowego; odwołująca współpracowała w zakresie właściwości komórki z innymi komórkami organizacyjnymi urzędu lub izby celnej, a także z innymi organami administracji państwowej, sądami, prokuraturą i policją a także podpisywała pisma i dokumenty mające znaczenie dla wykonywania obowiązków służbowych oraz decyzji wymierzających kary pieniężne określone w ustawie o grach hazardowych. Odwołująca wykrywała przestępstwa związane z handlem paliwami i opłatami paliwowymi po 2004 roku w zależności od poleceń służbowych, które odwołująca musiała wykonywać zgodnie z zakresem obowiązków. Odwołująca wykrywała również przestępstwa związane z wykrywaniem nieprawidłowości przy opłacaniu akcyzy. W 2004 roku podatek akcyzowy zależał od pojemności silnika i rocznika auta a zadaniem odwołującej było wykrycie nieprawidłowości wpływających na uszczuplenie tego podatku. Dotyczyło to samochodów osobowych zgłaszanych, jako pojazdy ciężarowe. Odwołująca wykonywała swoją pracę na podstawie dokumentów źródłowych, tj. dowodów rejestracyjnych niemieckich, hiszpańskich, faktur za zakup samochodu. Odwołująca weryfikowała całość złożonych dokumentów a w momencie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości, przekazywała je do komórki karno-skarbowej.

(dowód: karty zakresu obowiązków- k. 17-22 a.s. k. 249 część B a/o;k. 101 część B a/o; . 93 część B a/o; k. 16 część B a/o; zeznania odwołującej – k. 110v.-111 a.s.)

Od 1 czerwca 2017 roku, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, odwołująca była zatrudniona w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej we W. w komórce organizacyjnej – Urząd Skarbowy w W. – Dział Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier – na stanowisku starszego kontrolera skarbowego.

(dowód: pismo z 24 maja 2017 roku Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we W. – część B a/o – k. 272; część B a/o- oświadczenie odwołującej o przyjęciu propozycji warunków zatrudnienia – k. 273)

12 kwietnia 2019 roku odwołująca wniosła o przyznanie na podstawie ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

(dowód: wniosek – k. 8-7 a.r.)

W związku z tym, Izba Administracji Skarbowej we W., 14 lipca 2019 roku, wydała zaświadczenie o przebiegu służby dla celów emerytalnych lub rentowych, z którego wynika, że odwołująca ma udokumentowane 4 lata, 1 miesiąc i 22 dni pracy związanej z wykonywaniem zadań w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z 24 lipca 1999 roku o Służbie Celnej lub w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej lub w Służbie Celno-Skarbowej. Do ww. stażu, Izba Administracji Skarbowej we W. zaliczyła odwołującej okresy od 1 sierpnia 2000 roku do 6 czerwca 2004 roku oraz od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku.

(dowód: zaświadczenie – k. 5 a.r.)

W konsekwencji zaskarżoną decyzją z 29 maja 2019 roku nr (...)Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Administracji, na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 roku, poz. 288 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku z 12 kwietnia 2019 roku, odmówił R. R. prawa do policyjnej emerytury.

(dowód: decyzja ZER – k. 10 a.r.)

16 maja 2020 roku odwołująca wniosła do Izby Administracji Skarbowej we W. o sprostowanie zaświadczenia dla celów emerytalnych z 14 lipca 2019 roku.

(bezsporne)

Odpowiadając na ww. wniosek, 7 kwietnia 2020 roku Izba Administracji Skarbowej we W. zaświadczyła, że dokumentacja z przebiegu służby odwołującej zgromadzona w aktach osobowych pozwala na stwierdzenie, że odwołująca pełniła służbę w Służbie Celnej oraz w Służbie Celno-Skarbowej **od 15 września 1999 roku do 31 maja 2017 roku**, oraz że odwołująca pełniła służbę przy wykonywaniu zadań określonych odpowiednio a w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z 24 lipca 1999 roku o Służbie Celnej lub w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej i w służbie Celno-Skarbowej, tj. **łącznie przez co najmniej 5 lat**.

(dowód: zaświadczenie – k. 128 a.s.)

Powyższe fakty, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach rentowych oraz aktach osobowych dotyczących odwołującej. Sąd ocenił ww. dowody, jako wiarygodne w całości. Wykazały one w sposób niebudzący wątpliwości Sądu, że odwołująca spełnia przesłanki do przyznania policyjnej emerytury. Na podstawie

wyżej wskazanych dowodów potwierdzone zostało, że odwołująca niewątpliwie pełniła przez co najmniej 5 lat, służbę celną przy realizacji zadań policyjnych określonych odpowiednio w ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. poz. 1641, z późn. zm.), jak również w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799). Przez powyższy okres służby odwołująca wykonywała w komórkach urzędu zadania i obowiązki określone w art. 1 ust. 2 pkt i 5 ustawy o Służbie Celnej z 24 lipca 1999 roku i art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy o Służbie Celnej z 27 sierpnia 2009 roku. Sąd dał również wiarę w całości zeznaniom odwołującej, która w sposób szczegółowy wskazała zakres swoich obowiązków i ich charakter w kontekście wykonywania zadań policyjnych przez cały okres służby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15zsz² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 568 ze zm.) Sąd zarządził przeprowadzenie posiedzenia niejawnego celem zamknięcia rozprawy i wydania orzeczenia, a strony w określonym siedmiodniowym terminie nie oponowały przeciwko zakończeniu sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Przechodząc do argumentacji prawnej to, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż na skutek zmiany ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 1321), zabezpieczeniem emerytalnym przysługującym funkcjonariuszom wymienionym w art. 1 ust. 1 ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy objęto również funkcjonariuszy Służby Celnej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. lub których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. poz. 1641, z późn. zm.) lub art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799 i 1948) (art. 1 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy).

Zgodnie z art. 12 ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r., poz. 132 ze zm.) emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

Zgodnie z ust 2 ww. art. w przypadku funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej dodatkowo wymagane jest ukończenie 55 lat życia i posiadanie stażu służby co najmniej 5 lat przy wykonywaniu zadań określonych odpowiednio w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej lub w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (pkt 1) lub służby w Służbie Celno-Skarbowej (pkt2).

Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz (...)Skarbowej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, w tym co najmniej 5 lat, o których mowa w ust. 2, ale nie osiągnął wieku 55 lat życia, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego wieku, niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia czy przekształcenia stosunku służbowego (ust. 3).

W myśl zapisów ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (tj. Dz. U. 2004, nr. 156, poz. 1641) powołana została do życia nowa formacja mundurowa pod nazwą Służby Celnej (art. 1, art. 91, art. 92 ww. ustawy). Pracownicy administracji celnej, spełniający przesłanki określone w tej ustawie otrzymali propozycję służby w tej nowo powołanej formacji. Propozycję pełnienia służby organ winien przedłożyć w terminie 9 miesięcy od dnia wejście w życie ww. ustawy. Zauważyć również należy, iż z art. 92 ustawy o Służbie Celnej wynika, że w wypadku przyjęcia propozycji pełnienia służby na stanowisku funkcjonariusza celnego, dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek służby z dniem mianowania. Wobec braku odmiennych uregulowań w ustawie zaopatrzeniowej, organ emerytalny ustalając okres służby kierować musi się brzmieniem przepisów ustawy pragmatycznie.

Poprzednie regulacje dotyczące administracji celnej tj. ustawa kodeks celny z dnia 9 stycznia 1997 r. , ustawa prawo celne z dnia 19 marca 2004 r., ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r., ustawa ordynacja podatkowa z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych, nie przewidywały wymogu mianowania na stanowisko pracownika administracji celnej.

Zauważyć należy również, że art. 12 ust 2 ustawy zaopatrzeniowej posługuje się pojęciem „posiadania w stażu służby”, co najmniej 5 lat przy wykonywaniu zadań określonych w tym przepisie bądź służby w Służbie Celno -Skarbowej.

Zasady ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego dla tej grupy funkcjonariuszy uregulowane zostały w art. 15d ustawy zaopatrzeniowej. Wynika z niego, iż emerytura dla funkcjonariuszy, o których mowa w art. 12 ust. 2-3 ustawy zaopatrzeniowej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15a tej ustawy.

Przepisu tego nie stosuje się do funkcjonariuszy Służby Celnej lub Służby Celno - Skarbowej, jeżeli przed dniem 2 stycznia 1999 r.:

- 1) pełnił służbę w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej;
- 2) pełnił zawodową służbę wojskową;
- 3) pełnił służbę lub był zatrudniony w jednostkach, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1-lc lub 3- 4 ustawy zaopatrzeniowej.

Nie ulega wątpliwości, iż zasadniczym środkiem dowodowym potwierdzającym datę i podstawę zwolnienia ze służby oraz okres służby jest zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza, wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r., poz. 1148 z późn. zm.), Z kolei zgodnie z § 15 ww. rozporządzenia, okresy służby zaliczane do wysługi emerytalnej ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby funkcjonariusza.

Niemniej jednak Sąd w niniejszej sprawie miał na uwadze zmianę przepisów ustawy zaopatrzeniowej.

I tak ustawą z 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (opubl. w Dz.U.2019.1635 z 18 sierpnia 2019 r.) w ustawie zaopatrzeniowej dokonano zmiany między innymi w art. 13 w ust. 1w ten sposób ,że po pkt 1c dodano pkt 1d w brzmieniu:"1d) okresy zatrudnienia funkcjonariuszy od dnia 15 września 1999 r. do dnia

przekształcenia stosunku pracy w stosunek służby w przypadku, gdy osoba, która wykonywała zadania przypisane dla Służby Celnej, otrzymała akt mianowania skutkujący tym przekształceniem;" Przepis ten w nowym brzmieniu pozwolił na zaliczenie odwołującej do jego wysługi emerytalnej okresu służby od 15 września 1999 r.

Wobec powyższego Sąd uznał za udokumentowany okres pełnienia przez odwołującą służby w służbie celnej już od 15 września 1999 roku, co spowodowało, że odwołująca spełniła wymaganą przesłankę posiadania 5 lat w służbie celnej, zwłaszcza, że zaświadczenie Izby Administracji Skarbowej we W. z 7 kwietnia 2020 roku jedynie deklaratoryjnie potwierdziło, że odwołująca od 15 września 1999 roku do 31 maja 2017 roku pełniła służbę w Służbie Celnej oraz w Służbie Celno-Skarbowej. Wobec powyższego, zasadnym było zmienić zaskarżoną decyzję w ten sposób, aby przyznać odwołującej prawo do emerytury policyjnej od kwietnia 2019 roku (tj. od daty złożenia wniosku). Skoro więc, zaświadczenie z 7 kwietnia 2020 roku stanowiło potwierdzenie spełnienia przesłanki do przyznania policyjnej emerytury, to zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, tj. nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 32 ust. 3 ww. ustawy, przy czym prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Odnosząc się natomiast do zarzutów odwołującej w kwestii naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, nie podlegały one w istocie badaniu przez tutejszy Sąd. Wskazać bowiem należy, iż gdyby przyjąć, że sąd powszechny jest władny badać naruszenia procedury administracyjnej popełnione w toku wydawania decyzji, oznaczałoby to wkroczenie przez sąd powszechny w kompetencje organów administracji publicznej i sądów administracyjnych. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecnictwie taka ingerencja uznawana jest za niedopuszczalną. Nieuchronnie więc właściwym do rozpatrzenia niniejszego odwołania od skarżonej decyzji w oparciu o przepisy k.p.a. winien być organ wyższego stopnia względem organu, który skarżoną decyzję wydał. Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego i kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania, pozostaje poza przedmiotem tego postępowania. Sąd ubezpieczeń społecznych – jako sąd powszechny – może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (por. uchwały Sądu Najwyższego z 21 listopada 1980 r., III CZP 43/80. OSNCP 1981 Nr 8, poz. 142, z 27 listopada 1984 r., III CZP 70/84. OSNCP 1985 Nr 8, poz. 108 oraz z 21 września 1984 r., III CZP 53/84. OSNCP 1985 nr 5-6, poz. 65), jako przedmiotu odwołania.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. W myśl tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu składał się koszt zastępstwa procesowego w kwocie 180 złotych przydzielone na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z ze zm. – koszty według stanu prawnego na dzień wniesienia odwołania).

Sędzia Anna Przesmycka

(...)

Sędzia Anna Przesmycka